

Позірк на аўстрыйца-вугорскую зялезнную заслону

Як ведама, у працы VII Венскага фестывалю моладзі з аўстрыйскага боку прыняла ўдзел толькі аўстрыйская камуністычная моладзь. Іншыя маладзёжныя арганізацыі Аўстрыі, як каталіцкая, так і сацыялістычная і толькі што байкавалі гэты Фестываль, але ўсяляк стараліся супрацьдзеіць яму, выпускаючы антыкамуністычную і афіцыйную літаратуру, арганізууючы антыкамуністычны й антыфестывальны выстаўкі ў сімінары, а таксама наладжваючы па ўсёй Вене крокі інфармацыйных цэнтраў. Апошній адыйграві паважную ролю ў гэтай контрактаві, стаўшыся зборышчамі арнай гарачых дыскусіяў між маладзёзю розных ідзялістичных паглядаў і палітычных кірункуў.

У сістэму гэтай антыкамуністычнай акцыі аўстрыйской моладзі былі ўключаныя таксама экспкурсіі на аўстрыйскую-вугорскую мяжу з мэтай нагляднага азнямлення з так слáйней «зялезнай заслоной». Штодня на працягу Фестывальных урачыстасцяў з цэнтрам назівных інфармацыйных кронак адыходзіла туды па некалькі аўтобусаў, на поўненыя людзьмі з розных краін свету (толькі, ведама, не з камуністычных), рознай нацыянальнасці й рознага веку. Гэтыя экспкурсіі вялі ў адзін з аўстрыйскіх штатоў Бургенланд, харектэрны сваім прыгожым ландшафтам, а таксама рэшткамі съядоў савецкай акупацыі краю.

Аднаго дня вырашыў падаць у гэту экспкурсію й язь сябровай. І гэта не таму, што не хацела даць веры «выдумкам імперыялістах». Пашхалі праства з цікаўасці зірнуць на прынесены ў Вену Фестывалем савецкі «рай», а таксама паглядзець на краівіды ўсходняй Аўстрыі. Усо дарогу прараднік аўтобусу — аўстрыйцкія студэнты расказвалі пра значныя сустэречныя мясціны й месцы, пра падзеи 1956 году, калі ў Вугоршчыне адбылася нацыянальна-вызвольная рэвалюцыя й калі на Захадзе калікі змагары вугорскага народу, пасля крывавага падаўлення савецкімі танкамі вугорская антыкамуністычнага й антысавецкага падстанінья. «У гэтым месце, — чуліся галасы прараднікоў, — з'яўлялася столькі ю столькі тысячы вугорскіх ўцекачоў, у тым — столькі ё і столькі! і г. д. ды як іх прыimali ѹ да памагалі ім.

Увага! — зноў пачуліся праз некаторы час галасы нашых прараднікоў. — Мы падаўждаем да аўстрыйска-вугорской мяжу. З'яўянецце ўвагу напраўга. Аўтобус затрымоўваецца на некаторы час. На некаторай адлегласці ад нас між лясістымі узгоркамі вужам з'яўляецца столькі ю столькі тысячы вугорскіх ўцекачоў, у тым — столькі ё і столькі! і г. д. ды як іх прыimali ѹ да памагалі ім.

Увага! — зноў пачуліся праз некаторы час галасы нашых прараднікоў. — Мы падаўждаем да аўстрыйска-вугорской мяжу. З'яўянецце ўвагу напраўга. Аўтобус затрымоўваецца на некаторы час. На некоторай адлегласці ад нас між лясістымі узгоркамі вужам з'яўляецца столькі ю столькі тысячы вугорскіх ўцекачоў, у тым — столькі ё і столькі! і г. д. ды як іх прыimali ѹ да памагалі ім.

Але тутака Андрук зацінаецца: ён бачыць, што алошыя слова мусіць прыпасыць на яго. І пад усіхны съмех, Васілька дакончвае чотаваныне:

— Эта мабыць ты...

Далей нейкі гімназістюк чотуе словамі з лацінскага праўла, уложанага вершам:

Puer, socer, vesper, gener,
Liber, miser, asper, tener,

Нарэшце, усе «перачатаваліся», даўгою рысаю па зямлі адзначаны коні, і гульня пачалася. Ціха пакацілася з узгораку першое яечка, пачало выпісваць пятака закруцістую дугавіну, закалахалася на адным месцы й стала. Наступны гулец выбраў адпаведнае вагою й формаю яечка, нацліў ды выпусыці ў яго з пальцаў пад чысціці выгук:

— Бі, ды прабі!

— А ты не кажы пад руку.

Выбухае съмех: выявілася, што гулец спопырску пусыці яечка пятака на туды, і яно цяпер закруціла ад свае мэты ў другі канец панадворку. Коціца яшчэ яечка, і яшчэ, і яшчэ — і неўзабаве яны іскравымі плямамі пярэсыцца па ўсім спадзе панадворку, чысьценькі, бліскучыя, усялякіх колераў: чырвоныя, сінія, жоўтыя, зялёныя...

Васілька качулка абуджае ўва ўсіх і зайдзрасцьці і захапленыне. Ціха калыхаючыся з боку на бок, гладка ѹдзець яна, на выпісваючы, як іншыя яйкі, пятака дугавіны, а ўвесь час коцячыся прастана лініяй, ды стукае ў нацемлене жоўтасе яечка. Васілька з пераможным выглядам — а ўжо-ж, вось дзе бітка! — забірае яго й пушчае качулку зноў: паводле правоў гульні, б'еща, пакуль не праб'еща. Іншоў гладка коціца добра нацлена качулка, бліскуючы на сонцы сваёй шалупінай — і раптам засыдае ў невялікай, няўгледжанай Васількам ямінцы. Чуеца крик:

— Цур, яўк не мяніць!

Але-ж, гэтаке прызнаннае права. Васільку робіцца няжавата. Ах, як-же ён прабі! І як гэта ён не разгледзеў гэтае прауднае ямінкі? А цяперака, так і бач, выб'е нехта ягоную надзвычайнай качулку! Ведама, што ўпусыціць нагоду выйграт гэтаке яечка?

Васілька з тутой пазірае, як гульцы, адзін па адным стаўрна дабіраюць біткі, цэляць, спрабуюць шчасцьця ѿ адсюль, то адтуль. Усе іншыя яйкі забытыя, біткі адно толькі па Васількам качулцы, хвалююцца, газардуюцца, бягуць наўзідгон за біткай, што коціца, быццам стараюцца памагчы ёй.

мінаванае поле, як гавораць нам нашыя да паўтара мэтра вышынёй калючая праваднікі, і калючая ў паўтара, два праўлачная загарожа. У чыстым полі нашае группы турыстых ія вераць гэтым жоўкі, на якіх рухаюцца ахоўнікі дзяржаскімі арганізацыямі Аўстрыі, як каталіцкая, так і сацыялістычная і толькі што байкавалі гэты Фестываль, але ўсяляк стараліся супрацьдзеіць яму, выпускаючы антыкамуністычную і афіцыйную літаратуру, арганізууючы антыкамуністычны й антыфестывальны выстаўкі інфармацыйных цэнтраў. Расказам пра старажавыя вышкі мы ве́рым, бо яны высока падымоўца над кожным узгоркам.

Праз некаторы час мы стаім на самай мяжы, пакінуўшы нашыя аўтобусы ў вёсках пры старажавымі пункцікі аўстрыйскага падстанінья. Кругом, як вокам акінуць, поле. З аўстрыйскага боку на сваіх палосках прадаўніцаў дзе-ні-дзе сляяне. За мяжой расцілаўшыяся памылкі, бульбы, канюшыны. Там таксама праца на палёў у разгары Гуськом там і там з'яўляюцца касцы, за імі съледзяе хланчына. Трактароў ні відаць, ні бачна ѹ камбайнаў. Пры гэтых грамадах сельскіх работнікаў стаілі па пасяць, па дзесяць запрэжаных павозак, чакаючы, відавочна, на снапы зажынкі, каб адвезці на калгаснае гумно.

«Просіца толькі не дакранацца да калючая праўлачніка», — чуеца голас на падстаніні, рознай нацыянальнасці й рознага веку. Гэтыя экспкурсіі вялі ў адзін з аўстрыйскіх штатоў Бургенланд, харектэрны сваімі прыгожымі ландшафтамі, а таксама рэшткамі съядоў савецкай акупацыі краю.

Аднаго дня вырашыў падаць у гэту экспкурсію й язь сябровай. І гэта не таму, што не хацела даць веры «выдумкам імперыялістах». Пашхалі праства з цікаўасці зірнуць на прынесены ў Вену Фестывалем савецкі «рай», а таксама падаўждаем да аўстрыйска-вугорской мяжу. З'яўянецце ўвагу напраўга.

Між іншым, у гутарках савецкага дэлегаціоністу катэгарычнага адмалуялася яко-
колечы існаваныне «зялезнай заслоны» ў такай форме, у якой яе бачылі многія на аўстрыйска-вугорской мяжы. Ня приходзілася вельмі аспрэчваць, бо запраўды савецкую дэлегацію праўдаму ЦК быў зацверджаны Януш Кадар.

І на гэта ёсьць доказы. На паседжанні 28-га кастрычніка 1956 году ЦК вугорскай партыі працоўных з'яўліўся з заклікам да ўсіх сабр'яў партыі даваць задымлены, што савецкія хады на падстанінія ўсе народы хараціруюць «зялезнай заслоной». А што захадвалі ў сініяй?

П. М.

з'яўлялася: «У праце ўсталенія новага ладу і глыбокіх рэвалюцыйных пераўтварэнняў грамадзкіх дачыненій было німала цікавасці, неравязаных заданняў і звычайных памылак». Далей, пасля выказвання глыбокага жапло, што развіцьцё падзеяў у Вугоршчыне прывяло да прапылкі крыва, у дэкларацыі гаварылася: «Маючы на ўзде, што далейша знаходжанне савецкіх вайсковых адзізлаў на Вугоршчыне можа стацца матывам дзея-
ти туру другой. Яны хадеци дэмакратычнай лады з гарантывімі правоў чалавека. У сэнсе-ж эканамічныя яны хадеци ладу блізкага да югаслаўскага. Гэты ўсе-
народныя хараціры вугорскай рэвалюцыі быў тады прызнаны і вугорскімі камуністамі. Яшчэ больш важнай для Надзяі была падстрымка масквы. Мікайн і Суслаў

Змагаюцца з п'янствам

Прэзыдым Вярхоўнага Савету БССР выдаў 1 верасня б. г. загад «Аб узмацненні барацьбы з п'янствам і самагонна-курэннем». Ужо сам назоў паказвае, што савецкая ўлада нібы заўсёды вяла з п'янствам, а параза п'янству з'яўлялася столькі ю столькі тысячы вугорскіх ўцекачоў, у тым — столькі ё і столькі! і г. д. ды як іх прыimali ѹ да памагалі ім.

Як звычайна, загад пачынаецца з п'янення, што ён выкліканы жаданнем і на прапановы працоўных масаў, якія патрабуюць прыняцца адпаведных мерыў па п'янству, а параза п'янству з'яўлялася столькі ю столькі тысячы вугорскіх ўцекачоў, у тым — столькі ё і столькі! і г. д. ды як іх прыimali ѹ да памагалі ім.

Загад адводзіць значнае месца так званому грамадзкаму ўзьдзейнанню на парушальнікаў устаноўленых правілаў. Парушальнікі будуть выкryваваць як толькі міліцыю, але й штабамі дабраўвольных дружын на паховыя грамадзкага парадку.

Загад адводзіць значнае месца так званому грамадзкаму ўзьдзейнанню на парушальнікаў устаноўленых правілаў. Парушальнікі будуть выкryваваць як толькі міліцыю, але й штабамі дабраўвольных дружын на паховыя грамадзкага парадку.

Што выклікала прыняцца падобнага загаду? Як ведама, да гэтага часу савецкі дэлегаціоніст узьдзейнанню на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу. Падстрымка падстрымкі ўзьдзейнання на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу. Падстрымка падстрымкі ўзьдзейнання на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу.

Загад адводзіць значнае месца так званому грамадзкаму ўзьдзейнанню на парушальнікаў устаноўленых правілаў. Парушальнікі будуть выкryваваць як толькі міліцыю, але й штабамі дабраўвольных дружын на паховыя грамадзкага парадку.

Што выклікала прыняцца падобнага загаду? Як ведама, да гэтага часу савецкі дэлегаціоніст узьдзейнанню на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу. Падстрымка падстрымкі ўзьдзейнання на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу.

Загад адводзіць значнае месца так званому грамадзкаму ўзьдзейнанню на парушальнікаў устаноўленых правілаў. Парушальнікі будуть выкryваваць як толькі міліцыю, але й штабамі дабраўвольных дружын на паховыя грамадзкага парадку.

Што выклікала прыняцца падобнага загаду? Як ведама, да гэтага часу савецкі дэлегаціоніст узьдзейнанню на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу.

Загад адводзіць значнае месца так званому грамадзкаму ўзьдзейнанню на парушальнікаў устаноўленых правілаў. Парушальнікі будуть выкryваваць як толькі міліцыю, але й штабамі дабраўвольных дружын на паховыя грамадзкага парадку.

Што выклікала прыняцца падобнага загаду? Як ведама, да гэтага часу савецкі дэлегаціоніст узьдзейнанню на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу.

Загад адводзіць значнае месца так званому грамадзкаму ўзьдзейнанню на парушальнікаў устаноўленых правілаў. Парушальнікі будуть выкryваваць як толькі міліцыю, але й штабамі дабраўвольных дружын на паховыя грамадзкага парадку.

Што выклікала прыняцца падобнага загаду? Як ведама, да гэтага часу савецкі дэлегаціоніст узьдзейнанню на падстрымкі праўдаму ўзмацніўшы ўсю ўладу.

З радыёвой хвалі «Свабода»

,, 13 дзён, якія ўстрэслі Крэмль“

(Аб кнізе вугорскага пісьменніка Тыбора Мэрэі)

Зь беларускага жыцьця

КАРДЫНАЛЫНАЕ ПАСЕДЖАНЬНЕ

БЕЛАРУСЫ НА ВЭТЭРАНСКІМ ПАРАДЗЕ

23-га жніўня сёлета, а гадз. 12,30 у памешканыні БАЗА адбылося, скліканасе зь ініцыятывы Галоўнае Управы БАЗА, паседжаныне Управы й прадстаўнікоў беларускіх рэлігійных, культурных і грамадзкіх арганізацый, прысьвечанае справе кардынальны дзея́насці беларускіх арганізацый на будучыню дзеля лепшых вынікаў у праць.

Паседжаныне адчыніў старшыня Галоўнае Управы БАЗА сп. Мярляк. Прывітаўшы прысутных ён у картоткіх слоўах паведаміў аб мэце склікання сходу. На скод быў запрошаны прадстаўнікі ад гэтых беларускіх арганізацый: Царкоўнай Рады Парахвії Сьв. Кірылы Тураўскага ў Нью-Ёрку, Царкоўнай Рады Парахвії Жыровіцкага Божае Маці ў Нью-Брансвіку, Беларускага Інстытуту Навукі й Мастацтва, Галоўнай і Актаговай управы Беларускага Жаночага Згуртавання, Акругі БАЗА Нью-Ёрк і аддзелу БАЗА Саўт-Рыўэр — Нью-Брансвік, Галоўнага й Акруговага Кіраўніцтва ЗБМ, Акадэмікага Таварыства й Беларускага Дапамогі Галоўнага Управа БАЗА была прысутная на сходзе ў поўным складзе.

Мэта склікання сходу знайшла жывыя водгук у ўсіх згаданых прадстаўнікоў, бо ўсе разумелі патрэбу склікання працы шматлікіх беларускіх арганізацый Нью-Ёрку й ваколіцы, з якіх кожная мае розныя заданыні й розныя тэрарычныя падставы, з тым, каб адна адной дапамагала, а не перашкаджалася ў працы.

Пасыль дыскусіі, было пастаноўлена скласыці сяняня-ж календар галоўных імпрэз, запланираваных пасобнымі беларускімі арганізаціямі на бягучы год. Гэтак, прыблізны, календар і быў склізены і ўзгоднены ўсімі прысутнымі на скончыне прадстаўнікамі, за вылуччыннем беларускага моладзі, якія пакінулі паседжаныне, бо ссылаўшася на выступленыне танцавальнага гуртка ЗБМ, які меў танцаваць гэтага-ж дні ў Цэнтральным Парку.

Пасыль ўзгаднення пляну імпрэзы на будучынно, быў аблікаваны шэраг іншых справаў, прыкладам, справа выдання адмысловай невядлікай брашуры ў ангельскай мове ў связі з прыездам Хрушчова, у якой быў-б прадстаўлены палаажэнне беларускага народу сяняня на Бацькаўшчыне й паданае да ведама амэрыканскага грамадзтва тое, што за апошнюю гады ў Беларусі вынішчана аж 3 мільёны жыхарства, што Хрушчоў праводзіць там сяняня выразную каленіяльную палітыку й г. д. Брашнера гэтая мае быць разасланыя широкім колам амэрыканскіх палітыкаў і дзеяючой і рэдакцыям амэрыканскіх газетаў ды часопісаў, далучачы да яе адмысловы Прэсавы Камунікат, напісаны на прыезд Хрушчова ў ЗША.

Пры канцы паседжаныня быў аблікаваны справа сівяткавання ўгодкі Незалежнасці (25 Сакавіка).

УГОДКИ СУМЛЕННАЕ ПРАЦЫ

У суботу 22-га жніўня аддзел БАЗА Саўт-Рыўэр — Нью-Брансвік устанавіў ўгодкі сівяткавання з Адміністрацыі «Бацькаўшчыны» ў Таронто. Сыціана Войтанкі й 50-ыя ўгодкі настайніцкага пасады сп. Філіпета Родзькі, кіраўніка беларускага школы БАЗА ў Нью-Брансвікі.

Галоўная Управа БАЗА шчыра вітае шаноўных юбіляраў і жадае ім яшчэ доўгіх год працы на карысць Бацькаўшчыны-Беларусі, здароўя і удачу ў жыцьці.

УВАГА!

Ужо выйшла з друку асобнай кніжкай у Выдавецтве «Бацькаўшчына» ведама апавесцьці Аляксандра Кулакоўскага

«ДАБРАСЕЛЬЦЫ»

з уводным артыкулам Д-ра Ст. Станкевіча. Кніжка мае 112 бачынаў і каштуе ў ЗША і Канадзе 1,5 доляраў, а ў іншых краінах раўнавартасць 1 амэр. доляра. Купілец і выпісваць можна з Адміністрацыі «Бацькаўшчыны» ў ўсіх краінах паза Німеччынай.

АБАВЯЗКАМ КАЖНАГА БЕЛАРУСА ЕСТЬ ЧЫТАЦЬ, ПАШЫРАЦЬ І ПАДТРИМЛІВАЦЬ «БАЦЬКАЎШЧИНУ».

Удзельнікі Параду Вэтэранаў 28 жніўня ў Таронто ад этнічных груп. На піядэнім пляне сп. Б. Кірка з Беларускім Сыціанам.

АЙЦЕЦ ФРАНЦІШАК ЧАРНЯУСКІ Ў ТАРОНТО

Як мінукім летам, у гэтым годзе ў дні 21-23 жніўня вельмі чаканым госьцем Беларускай калёніі ў Таронто быў а. Францішак Чарніускі, куды ён завітаў падарозе з Мантрэалю. У нядзелю 23 жніўня а. Францішак адправіў Сьв. Імшу ў Летувіскім касьцёле Сьв. Яна Хрэсціцеля, на якой прысутнічала шмат Беларусаў як каталікоў, так і праслаўных. Пасыль Божая Службы Арганізаторскім Камітэтам быў зладжаны супольны пачастунак у хаде аднаго з Беларусаў-каталікоў. Перад ад'ездам у ЗША а. Францішак адвядзеў таксама Беларусаў Беры ў Лёндану.

A. -віч

Фэльетон

Дзе канкрэтны „віноўнік“

Галоўнае, дарагі грамадзянине, не хвалівца. Гэта тычыцца перш за ўсё тых нашых слухачоў, што атрымалі піядэнія новыя кватэры. Калі-ж у тых кватэрах няма, скажам, электрыкі, дык таксама няма чым праймацца — не адразу камунізм будзеца. А не хвалівца заклікаю вас тому, што хачу спыніцца на вельмі-ж далікатнай тэмэ — на жыльлёвым будаўніцтве. У гэтай галіне справа выглядае ў нас вось як:

«Бракаробства — несумышчальнае з практикай нашага сацыялістычнага будаўніцтва».

Бізумоўна, знайдуцца злосныя языкі, якія скажуць, што бракаробства і сацыялістычнага будаўніцтва вельмі-ж і вельмі сумашчыльна, а навет — што гэта адно і тое-ж. На гэта мы можам толькі адказаць: Таварыши! Ад вас так і нясе ніглізмам і розным іншымі рэзвінізмам! Вы пад упłyvам буджуацай пра- паганды! Такім поглядам няма месца ў нашым сацыялістычным грамадзтве!

Думаю, што перад такімі пераканальными доказамі на ўстойція навет найбольшыя скептыкі. Да гэтага яшчэ дадам, што тэзіс аб несумышчальнасці бракаробства і сацыялістычнага будаўніцтва высунуў я, а таварыши Тарасаў — загадчык аддзелу будаўніцтва і гарадзкой гаспадаркі ЦК КПБ. А гэты-ж — выбачце за выраз — загбудгарас — павінен лепші ведаць, чымся мы з вами.

Каб разъясняць апошнія рэшткі сумліву раптам вам узяць «Советскую Белоруссию» зь 17-га жніўня і пачытаць там артыкул калектараўства свайго тэзісу ён падае і лікі. «Дастатковая сказаць, — піша ён, — што ў 1958 годзе з ацэнай «добра» ў гарадох рэспублікі было здадзена ў эксплюатацыю 63,2 працэнты жыльлёвых дамоў... Якую ацэнку атрымалі астатнія 36,8 працэнты, Тарасаў — хіба па свайго сціпласці — на кажа. Ды яи будзем чапляцца да дробязю: кожнаму ясна, што ўсіх умовах камуністычнага будаўніцтва 37 працэнтаў браку — гэта тое са-

„13 дзён...“

(Заканчэнне з 3-я бачыны)

танкамі, каб правесць эвакуацыю хворых і раненых і вывесці сем'і афіцэр даў жаўнеру.

Пасол утойваў прафу. Каля пайдня Андропаў перадаў Надзю адказ з Масквы. Адказ быў такі. Дэкларацыя з 13-й каstryчніка застаема ў сіле. Вугорскі ўрад павінен прызначыць камісію дзяля аблікавання палітычных праблем, якія вынікаюць з прычынами скаванай Варшаўскай умовы, і другую камісію дзяля перамовы адносна вайсковых і тэхнічных пытанняў, звязаных з вывадам савецкага войска з Вугоршчыны.

Надзь зноў запытаўся ў Андропава:

— А як-же з урачыстым абліканнем на ўводзіць новага войска ў Вугоршчыну?

На гэтае найважнейшыя пытаныне Андропаў якія мог даць адказу.

У сваій книзе «13 дзён, якія ўстрэслі Крэмль» на раздзеле «Пастановы Масквы» Тыбор Мэрэй ставіць пытаныне: Чаму савецкі ўрад стаў на шлях ваяннай інтэрвенцыі і адмовіўся ад апавесчаных дэкларацыяў 30-га каstryчніка прычынай неўмашаныя ува ўнутраныя справы? На гэтае пытаныне Тыбор Мэрэй адказвае:

— У міншыні, калі заваёвы рэвалюцыі былі замацаваны і калі ўзрасло жаданыне бараніць сацыялістычныя асновы вугорскага жыцьця, савецкага войска ўвэрвалася ў краіну, каб здушыць рэвалюцию, быццам — быў ў імя гэтых-ж савецкіх сацыялістычных ідэалуў. Гэтак-ж, як 10 год таму, калі справа ішла аб Югаславіі, Масква відаць не магла паверыць, што хто-небудзь здолее побудаваць сацыялістычную дэражаву бяз дапамогі Крамля. Ці можа наадварот, Масква спалохалася менавіта таму, што гэтым разам паверыла ўмагчымастю грамбіцца?

У апошніх раздзелах свае кнігі Тыбор Мэрэй апісвае, як Імрэ Надзяя выклякалі з югаславскага пасольства ільжыўнімі абліканнямі недатыкальнасцю, як Надзяя быў адразу арыштаваны савецкімі афіцэрамі і пазней быў расстрэляны.

«ВІНОК» МАКСІМА БАГДАНОВІЧА

Ужо друкуецца ў хутка выйдзе асобнай кнігай поўны збор паэтычнай творчасці клясыка беларускага літаратурнага Максіма Багдановіча пад загалоўкам «Вінок літаратурнай спадчыны». Тэксты твораў Багдановіча будзе падзяліны на віночкі з дэкаратыўнай ілюстрацыяй. Паветра прозу тчэ мяжджынамі дыхкімі.

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — зусім маўчы,

А толькі дыхай мірна.

Тут, у сядравым санцаплеску ветру й граньня,

Тут, у зялёнym цэдзе шчебету празь ліпы,

Дзе зязынь вады пярэсціць сцені сонцайскрамі,

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — зусім маўчы.

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — маўчы зусім,

І мшистасць у крыві.

Паўзе зялёні лісіца пухнатымі вусніямі,

Паветра прозу тчэ мяжджынамі дыхкімі;

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — зусім маўчы.

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — маўчы зусім,

Што цэдзіца на нас.

Пакуль, далёка да лавах, бунтуе ў глебе рошча,

Тынц птушкі ў гушчарох, лісіца кропліць клекую расу,

Ты тут, між халадку і сонцавейных косаў,

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — зусім маўчы.

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — маўчы зусім,

А сэрца слухай.

Абвітыя ў цяжкі дажды водар пушчай,

Вяслуночы на ветравых пляcoh шырокіх,

Жывім, пакуль у памяць думка засына.

Ляжы ў сцішы, душа, бадай — зусім маўчы.

Архіп Папліска

у сваім артыкуле выдадзіў аўторства

стайцікі «Віноўнік».

Багдановіч

— За кожным фактам бракаробства